

عنوان مقاله:

شناخت محیطی با بهره گیری از اصول شهرسازی و ساخت پروژه های طبیعت گرا در راستای ارتقاء کیفیت فضاهای شهری از بعد روانشناسی محیط

محل انتشار:

هفتمین کنفرانس بین المللی پژوهشهای نوین در عمران، معماری، مدیریت شهری و محیط زیست (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسنده:

ساحل همتی - کارشناسی ارشد، گروه مدیریت پروژه و ساخت، واحد زنجان، دانشگاه آزاد اسلامی، زنجان، ایران

خلاصه مقاله:

شناخت محیطی مربوط به این امر می شود که ما چگونه اطلاعات راجع به محیط فیزیکی اطرافمان را تهیه، آماده، ذخیره و فراهم می نماییم. این مقوله شامل شناخت فضایی، که به ما در جهت یابی در محیط، کمک می کند و شناخت غیر فضایی، که دربرگیرنده خاطرات و مدل های ذهنی است، می باشد. ما با استفاده از ساده سازی، پیرایه گیری و حذفیات متوجه می شویم که مردم محیط پیرامون خود را چگونه می بینند و چه المان هایی برایشان مهم است. برخی روشها به ما می آموزد که لازم نیست تمام اطلاعات را مانند یک نقشه به خاطر بسپاریم. بجای آن میتوانیم یاد بگیریم که اطلاعات را برحسب نیاز خود و به گونه ای خلاصه در ذهن خود نگه داریم. ما ممکن است اطلاعات را ساده کنیم، تغییر دهیم و یا حذف کنیم ولی تمام این کارها در راستای برآوردن نیازهای شخصی مانجام می گردد. بحث درباره باور "جزمیت شهرسازی" ریشه های آن و عواقب پیروی از این باور، بخش عمده های از ادبیات روانشناسی محیط را تشکیل می دهد. پیمایش آنها، جای دیگری را طلب می کند. آنچه در اینمختصر قابل ذکر است اینست که برای فرار از دام جزمیت شهری باید میان محیط بالقوه یعنی محیطی که در ذهنمعمار وجود داشته و با آرمانهای او آمیخته است و محیط بالفعل یعنی محیطی که در عمل ساخته شده و مورد بهره برداری مردم قرار می گیرد تفاوت قائل شد. هر محیط بالقوه قابلیت تبدیل به محیط بالفعل را نخواهد داشت، مگر اینکه برای شرایط فرهنگی - اجتماعی آن نیز برنامه ریزی شود. این مقاله به روشی کیفی توصیفی پس از ارائه تعریف طبیعت گرایی و روانشناسی محیط به ارتباط میان این و نحوه بهره گیری از فضاهای شهری می پردازد که بدون تردید تاثیر بسزایی در پیشبرد اهداف شهری خواهد داشت.

کلمات کلیدی:

شهرسازی طبیعت گرا، روانشناسی محیطی، فضاهای شهری، طراحی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1250305>

